

administratiu, no ha d'ésser el fòrum adequat per a dilucidar o donar compte d'actuacions governatives o de caire polític.

Preguem, sense dubtar de la vostra benivolència, doneu lectura al ple municipal que heu convocat a l'efecte, del present escrit, que per les raons adduïdes ens relleva d'acudir a un debat en el qual cap qüestió administrativa ha de ventilarse i si solament de caràcter polític.

Amb tota la consideració per a vos i pel Consistori de la vostra digna presidència.

Olot, 24 de març de 1936.

B. Descals Aubert; J. Coll; Jaume Sala; Joan Arau; Joan Sellas; Benet Ras; Manuel Legares; Antonino Oro.

Honorable senyor Alcalde-President de l'Ajuntament d'aquesta Ciutat.»

EL PLE DE L'AJUNTAMENT

Dijous proppassat tingué lloc un Ple extraordinari del nostre Ajuntament, amb assistència dels regidors senyors Garganta, Calm, Canal, Moret, Blanc, Coll, Barret, Rodas, Relats, Traité, Casabó, Sala i Casadellà, els quals presidí el nostre alcalde, Ramon Aubert.

Seguint l'ordre del dia, es llegí i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es llegí seguidament el segon punt de l'ordre del dia que diu:

Resolució de la Direcció General d'Administració local referent a la constitució d'aquest Ajuntament.

El senyor Garganta demana la paraula. El senyor President la hi concedeix.

El senyor Garganta fa una breu història dels motius d'aquest informe abans llegit; amb arguments i raonaments inspirats en la màxima legalitat, prova com la constitució de l'actual Ajuntament, davant l'actitud de l'anterior majoria, no podia ésser altra de la que s'acordà i per tant proposa que el Ple ratifiqui els acords que envers aquest assumpte prengué la Comissió de Govern, per ésser els legals i convenients a la ciutat.

El senyor Traité demana la paraula. La Presidència la hi concedeix.

El senyor Traité diu que està completament d'acord amb el que acaba d'exposar el senyor Garganta i afegeix que la conducta protestària que més li ha sorprès, és la del seu ex-correligionari senyor Oro, puix que ell mantés vegades li havia dit el desig de separar-se del càrrec i de l'exercici de la política. I que els altres també podien haver vingut a protestar-ne abans i personalment.

La Presidència resumeix aquestes intervencions i pregunta si s'acorda la desestimació dels esmentats recursos i si s'acorda estar legalment constituït l'Ajuntament, la qual cosa és acordada per unanimitat.

S'entra després a la discussió del següent punt:

Examen i qualificació de l'actuació de les autoritats municipals en relació als fets del 6 d'Octubre.

Es llegeix una mena de manifest-últimatum que signen els senyors Descals, Sellas, Coll, Arau, etc., escrit que el lector trobarà en aquestes pàgines íntegrament i que li preguem tingui paciència de llegir.

El senyor Garganta demana la paraula i la Presidència la hi concedeix.

El senyor Garganta comença fent una ben raonada distinció entre els diversos regidors que el 6 d'Octubre formaven la

majoria; destaca i subratlla amb paraules elogioses i de sincer agraïment la conducta d'aquells regidors, com els senyors Sellas, Traité, Descals, i altres, francament serioses i inspirades en una bona fe i desig de servir uns amics de Consistori que havien caigut víctimes d'un ideal, de la conducta hipòcrita, mal intencionada i amb totes les característiques d'una venjativa delació, del qui llavors ocupava el càrrec de màxima responsabilitat, com era el senyor Coll i Martí.

Analitzà detingudament la posició i gestió del senyor Coll; llegí, per tal de fer més planera la seva tasca analitzadora i condemnatòria, les pròpies declaracions, al Sumari, que féu el senyor Coll. Comentà i estudià aquestes declaracions, que tothom pogué veure quina quantitat de mala intenció hi havia, i provà abastament com la conducta del senyor Coll, no havia estat ni decent, ni de cavaller, sinó tot al contrari i que per tant mereixia ésser blasmada i censurada en absolut.

El senyor Sala, intervingué en aquest debat, per tal d'adherir-se al vot de censura que es demanava per al senyor Coll.

El senyor Traité, feu constar també que ell trobava incorrecte aquesta actitud i que davant l'actitud de fugida de qui havia d'estar present, es sumava també a l'actitud de la majoria.

El senyor Calm, intervingué i fixà la posició de la minoria d'Esquerra Republicana.

Exposà que després de l'exposició que acabava de fer el senyor Garganta no era necessari aportar cap nou argument, per tal de poder formular un fall justicier sobre l'actuació de les autoritats municipals pels fets d'Octubre, de grata recordança, puix que ha obert el camí de salvació d'Espanya i Catalunya. Unes conductes han estat nobles, i per a elles el nostra cordial remerciament; unes altres, sobretot la del senyor Coll, més que tèrbola — pròpia dels que fan política jesuïta — ha resultat obertament hipòcrita i traïdora, doncs per al senyor Coll, el nostre menyspreu i mots de censura més aspres. Per tant Esquerra Republicana s'adhereix i troba justificadíssim el vot de censura que es demana per al qui era el 6 d'Octubre l'alcalde de la ciutat i havia d'haver estat el primer en evitar succeís el que ocorregué més tard als elements de la Gestora. Exposà, encara, el senyor Calm, nous arguments a favor d'aquesta proposició de censura, que per manca de temps i espai, omittim.

Hi intervingué encara el senyor Blanc, el qual amb paraules nascudes d'un cor de pare, exposà a grans trets, la gestió que havia promès fer el senyor Coll, envers l'alliberament del seu fill, gestió que havia acabat amb la conducció del seu fill de la presó d'Olot a la de Girona, i de Girona a Pamplona.

Finalment la Presidència, que ja hi havia intervingut abans, en un moment en que el senyor Garganta es sentí lleugerament indisposat de la gola, i que hi havia portat nous detalls i nous aclariments, tots els quals provaven la mala la intervenció del qui el 6 d'Octubre ocupava l'alcaldia i que més que ningú tenia l'obligació de vetllar per tal que no ocorregués res del que passà, clogué el debat preguntant si s'acceptava el vot de censura proposat, el qual fou aprovat per unanimitat.

Es deixà per al Ple següent les dues proposicions que seguien i es passà a la següent qüestió:

Examen de l'estat de la recaptació d'ingressos municipals.

El senyor Calm, Conseller d'Hisenda, demanà la paraula i explicà aquesta situació.

El senyor Calm comença dient que havent ja estat molt allargassada aquesta sessió, procuraria ésser breu.

Diu que l'Ajuntament del famós bienni negre, portà també la negra amb el que fa referència a l'administració municipal. Un abandó i una negligència susceptible d'ésser censurada fou la norma de conducta que seguí, sobretot en la recaptació dels ingressos. Unes disset mil pessetes ens ha deixat per cobrar dels anys 32, 33, 34 i 35, i això prova les afirmacions amunt esmentades. Essent aquesta la causa del dèficit amb que es liquidà el pressupost del 34.

Per tal de veure quines d'aquestes factures pendents de cobrament, podrien considerar-se fallides i quines s'haurien d'entregar a l'agent executiu, proposà el senyor Calm, es formés una ponència, amb elements de les diverses minories, la qual proposaria el que cal fer en cada cas.

Fou acceptada aquesta proposta.

Després, encara que d'una manera molt superficial i breu, tractà de les línies generals en què està fet el Pressupost municipal, i el senyor Calm assenyala la necessitat d'anar a la confecció d'un veritable Pressupost, i no reincidir al mal costum d'apedaçar-ne un que a totes llums era inadequat a les necessitats de la nostra població.

Feu notar també com en ell hi figuraven partides que havien de suprimir-se per tal de posar-lo d'acord amb la Constitució i esperit republicà de la població.

La Presidència resumí aquesta intervenció dient que serien preses en consideració aquestes observacions del Conseller d'Hisenda, les quals en forma de projecte les portés a la Comissió de Govern, per tal d'estudiar-ne la seva aprovació.

I sense altres assumptes a tractar s'acabà la sessió a dos quarts de deu de la vetlla.